

Kan kommissionen svara på följande frågor:

- Förutser kommissionen att åter öppna möjligheten att lämna in ansökan för överföring av pensionsrättigheter för de som vid tidigare tillfälle förbisåg att ordna detta, och i så fall på vilka villkor?
- Är avtalet mellan kommissionen och INPS av den 2 mars 1978 giltigt även för andra italienska försäkringsmyndigheter som ansvarar för förvaltningen av andra typer av obligatoriska försäkringsformer (ENPALS, INPGI, INPDAI, INPDAP) och, om svaret är nej, finns det då andra specifika och separata avtal som gäller för dessa myndigheter?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(31 juli 2002)

De aktuella bestämmelserna återfinns i artikel 11.2 i bilaga VIII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968), som handlar om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän⁽¹⁾. Enligt dessa bestämmelser får en tjänsteman som har tillträtt en tjänst i gemenskaperna begära att pensionsrättigheter som förvärvats före tjänstetillträdet överförs till gemenskapens pensionssystem.

Eftersom tjänsteföreskrifterna har formen av en rådsförordning är de direkt tillämpliga i alla medlemsstater. Det är därför inte nödvändigt att sluta ett avtal för att bekräfta medlemsstaternas skyldigheter på detta område. I praktiken är dock kontakter mellan kommissionen och berörda departement och organ i medlemsstaterna nödvändiga för att samordna alla administrativa förfaranden. Avtalet av den 2 mars 1978 bör ses som en del av denna process.

Tjänstemän som inte lämnar in en ansökan om överföring under den fastställda perioden förlorar rätten att göra det, och alla eventuella pensionsrättigheter stannar kvar i deras nationella system som — i vissa fall — kommer att utbetala en nationell pension, förutsatt att de uppfyller de villkor som anges i den nationella lagstiftningen. Gemenskapslagstiftningen ger ingen möjlighet att öppna nya tidsfrister.

Tjänsteföreskrifterna gäller överföringar från alla italienska pensionsfonder, exempelvis ENPALS och INPGI. På grund av särskilda bestämmelser i det italienska systemet görs överföringen från vissa fonder, såsom INPDAI och INPDAP, via Istituto Nazionale della Previdenza Sociale. Liknande mekanismer finns i flera medlemsstater och det är de nationella myndigheterna som bedömer om detta är förnuftigt och motiverat.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968.

(2003/C 52 E/123)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1855/02

från Jan Mulder (ELDR) till rådet

(28 juni 2002)

Ämne: Ändring av OIE-bestämmelserna för användning av spårvacciner

Vid OIE:s årliga sammanträde i Paris i maj 2002 gav man tillstånd till en förkortning av den tid som måste förflyta för att ett område där djuren blivit vaccinerade mot mul- och klövsjuka åter skall kunna förklaras fritt från denna sjukdom. (Denna tid har förkortats från 12 till 6 månader). Detta förutsätter att det görs en serologisk undersökning som visar att sjukdomen inte längre förekommer och att de vaccinerade djuren inte lider av densamma. Det senare är faktiskt möjligt om man använder sig av nödvaccinationer med spårvacciner för vilka det finns anpassade testmetoder.

1. Har EU:s medlemsstater också begärt att denna tid skall förkortas till 3 månader, vilket är den tid som gäller för att ett område skall kunna förklaras fritt från mul- och klövsjuka efter att djuren har avlägsnats? Och om så inte är fallet, varför har man inte begärt det?

Sedan direktiv 2001/89/EG⁽¹⁾ antogs är det tillåtet att använda s.k. spårvacciner för att bekämpa den vanliga svinpest. Sedan dess finns det sådana vacciner, och dessa har bedömts positivt av Europeiska byrån för läkemedelsgranskning i London. Tillhörande testmetoder är under utveckling.

2. Har medlemsstaterna — med tanke på ovanstående — begärt att OIE skall anpassa sina bestämmelser så att de ovan nämnda tidsfristerna kan förkortas även för svinpest? Om man inte begärt det — varför inte?

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

Svar

(11 november 2002)

1. När det gäller mul- och klövsjuka samtyckte Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE) vid sitt sjuttionde möte den 26–31 maj 2002 till att förkorta fristen för att återfå sin "status som officiellt fri från smitta" från tolv till sex månader och noterade dessutom att användningen av nya serologiska prover gör det möjligt att skilja mellan antikroppar från djur som vaccinerats och antikroppar från djur som angripits av viruset ifråga. Det har dock visat sig att dessa nya prover som ännu inte är officiellt godkända inte är till 100 % tillförlitliga när det gäller att spåra viruset ifråga.

Ett land som har genomfört nödvaccinering och inte vill slakta vaccinerade djur men som samtidigt vill återfå sin status som fritt från smitta utan vaccination efter sex månader (och inte efter tolv månader enligt OIE:s tidigare kodex) skall därför lägga fram mycket detaljerade epidemiologiska bevis där de nya proverna har använts i stor skala på alla vaccinerade djur för att övertyga OIE om att viruset ifråga inte längre finns.

Dessutom bör det erinras om att Europeiska kommissionen för närvarande håller på att utarbeta ett förslag till direktiv om översyn och uppdatering av gällande gemenskapsstandarder när det gäller mul- och klövsjuka mot bakgrund av den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Medlemsstaterna och Europaparlamentet kommer naturligtvis att få full frihet att hävda sina ståndpunkter när det gäller de åtgärder som kommer att föreslås dem.

Tills nya bestämmelser antas är medlemsstaterna skyldiga att rätta sig efter de regler som för närvarande föreskrivs i direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985.

2. När det gäller klassisk svinpest stämmer det nya kapitlet i OIE:s kodex om denna epizooti helt överens med bestämmelserna i gemenskapsdirektivet på detta område, direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001.

Den grundläggande regeln i detta direktiv är förbud mot vaccination även om nödvaccination under vissa omständigheter är möjlig enligt mycket bestämda regler. Enligt dessa regler skall nämligen en vaccinationsplan läggas fram (denna plan skall alltid godkännas av kommissionen), rekommenderas användning av traditionella vacciner och tillåts eventuellt användning av spårvacciner under förutsättning att det utvecklas ett serologiskt särskiljande prov.

För närvarande finns ett sådant prov på försöksstadiet vilket innebär att det är lämpligt att hålla sig till de regler som för närvarande gäller för vaccination med de konsekvenser som detta innebär när det gäller att återfå "status som officiellt fri från smitta" efter att vaccination eventuellt har genomförts.

3. Gemenskapen är inte medlem av OIE. Medlemsstaterna deltar i detta internationella organs möten som självständiga medlemmar. Eftersom flera frågor som behandlas i OIE omfattas av gemenskapsregler samordnar medlemsstaterna sina ståndpunkter före och under dessa möten.